

Μία εξαιρετικά προσεγγμένη έκδοση για τον σπουδαίο θεατράνθρωπο Κάρολο Κουν εξέδωσε το Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης. Έκδοση που επιχειρεί να παρακολουθήσει την πορεία του στον χρόνο, αναδεικνύοντας τους βασικούς σταθμούς της.

Της Έλσας Σπυριδοπούλου
elsaspi@gmail.com

Όπως σημειώνει στην εισαγωγή της η επιμελήτρια της έκδοσης Διπλωμάτισσα Καγγελάρη, "αυτοβιογραφικές σελίδες, αθησαύριστα κείμενα και μαρτυρίες συνεργατών συνδυάζονται με κριτικές αποτιμήσεις της εποχής, σύγχρονες μελέτες και την παραστασιογραφία του Κουν, των ρόλων που ερμήνευσε ως ηθοποιός καθώς και των ραδιοφωνικών σκηνοθεσιών του. Ίχνη από το εφήμερο της ζωής και του θεάτρου καλούνται να αποκαλύψουν το πρόσωπο του ανθρώπου και του δημιουργού: το σημείο όπου μια ευαισθησία διασταυρώνεται με μια τέχνη και μια κοινωνία.

Όσο βέβαια μπορούν να διασώσουν οι λέξεις, οι φωτογραφίες και οι εικόνες αγώνες, πά-

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ
ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Στιγμιότυπο από πρόβα στο έργο του Μπέρτολτ Μπρεκτ "Ο τρόμος και η αβλήττα του Γ' Ράικ", 1975.

θη και συγκινήσεις καλλιτεχνών και θεατών".

Στην έκδοση φιλοξενούνται κείμενα του Γιώργου Αρμένη, της Ελένης Βαροπούλου, του Γιάννη Γρηγοριάδη, του Μίμη Κουγιουμτζή, του Γιώργου Λαζάνη, της Μάγας Λυμπεροπούλου, της Ρένης Πιττακή κ.ά. καθώς και του ίδιου του Κουν.

Πρωτοπόρος

Κορυφαίος σκηνοθέτης και παιδαγωγός του θεάτρου, ο Κουν ταύτισε το όνομά του με την ίδρυση του Θεάτρου Τέχνης και την

εδραίωση του μοντερνισμού στη νεοελληνική σκηνή.

Κοσμοπολίτης, με γερμανο-βλάνο-βραβελικές και ελληνικές ρίζες, γεννήθηκε το 1908 στο μέρη του μικρασιατικού ελληνισμού και μεγάλωσε στην Κωνσταντινούπολη σε ένα αστικό σπίτι με ρωμικές παραδόσεις και κατ'οίκον διδασκάλους.

Το 1928 παρακολούθησε μαθήματα αισθητικής στη Σορβόνη και τον επόμενο χρόνο εγκαταστάθηκε οριστικά στην Αθήνα. Καθηγητής Αγγλικών στο Κολλέγιο Αθηνών, πλέον, ο Κουν δραστηριοποιήθηκε αμέσως στο ερασιτεχνικό θέατρο των καθηγητών της αγγλοαμερικανικής παροικίας και το 1930 υπέγραψε την πρώτη σκηνοθεσία του.

Αρχισε να εμπνύει καινοτόμες μαθητικές παραστάσεις (1932-1939) και μετά την καθοριστική συνάντησή του με τον Κόντογλου ίδρυσε, μέσα στον αναβρασμό του ελληνικού Μεσοπολέμου, μαζί με τον Γιάννη Τσαρούχη και τον Διονύσιο Δεβέρη, την ημιαγγελματική Λαϊκή Σκηνή (1934-1936).

Με την παράσταση της "Αγριόπασις" του Ίψεν στις 7 Οκτωβρίου 1942, το Θέατρο Τέχνης "μπαίνει και περπατά μέσα στην ιστορία", αφήνοντας το στίγμα του στη μακρά θεατρική διάρκεια.